

A négyéves kislány szombat éjjel egyedül hagyták

Krisztián túlélte a hatalmas zuhanást

Folytatás az 1. oldalról

A rendőrségi szóvivő egyelőre nem akart arra a kérdésre válaszolni, hogy rendszeresen felügyelet nélkül hagyták-e a kislányt, vagy a tragédia napján ez egyszeri alkalom volt. *Toronyközi Márta* arra a kérdésre pedig nem tudott válaszolni, hogyan történt a baleset. A szóvivő azt mondta, a vizsgálat még nem fejeződött be, éppen ezért nem bocsátkozott találgatásokba.

– Láttam a konyhaablakból, hogy valami baj van. Először azt hittem, a kislány nagymamájával történt valami. Hallottam, hogy a pici nagyon sír az anyukája után – mesélte a ház egyik lakója, *Szavuj Sándor*. A férfi hozzátette, a fiatalasszony, édesanyja és a kislány együtt élnek. Az apáról viszont senki nem tud semmit.

A kis *Krisztiánt* súlyos sérüléssel szállították a gyermekklinikára. Az ügyeletes orvos, *Sümei Viktória* elmondta, a kislánynak – annak ellenére, hogy mindkét combcsontja eltört – a körülményekhez képest kielégítő az állá-

pota. Az intenzív osztályon ápolják, a tört részeket igyekeznek megfelelően rögzíteni. A tanársegéd, aki egyébként maga is csodának nevezte, hogy a kislány „ennyivel” megúsza a majdnem harmincméteres zuhanást, egyelőre nem tudta megmondani, meddig kell *Krisztiánnak* a klinikán maradnia.

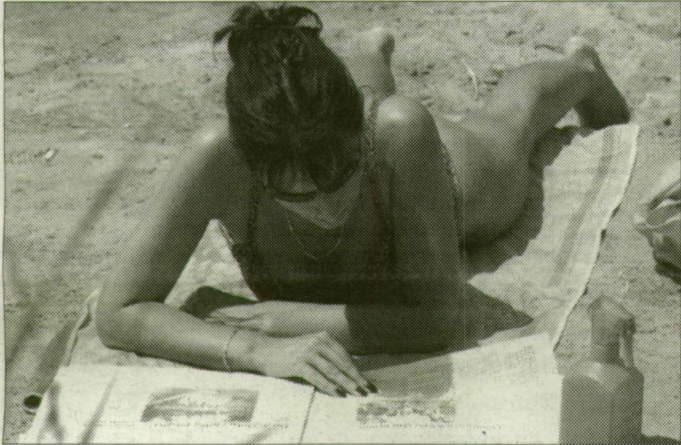
Míg a sajtó képviselői az ügyeletes orvosra várokoztak, megérkezett a kislány édesanyja. A zaklatott állapotban lévő fiatalkorú nő az újságíróktól kérdezte meg, merre találja az intenzív osztályt. Az asszony nem kívánt nyilatkozni a történetekről. Később kiderült, Balatonon volt, onnan sietett Szegedre.

A rendőrség várhatóan csak ma hallgatja ki a gyermek édesanyját, akinek méltányolták erre vonatkozó kérését. A rendőrök azt is figyelembe vették, hogy a fiatal nő fiával szeretné tölteni a tragédia utáni órákat, napokat.

A rendőrség eljárást indított *Krisztián* gyámja, a nagymama ellen kiskorú veszélyeztetése miatt.

A. T. J.

Kevés a Fóka, sok a strandoló a folyónál

Fürdőruhában talán ki lehet bírni a hőséget.

Fotó: Schmidt Andrea

A kánikulai hőség elől aki teheti, víz mellett keres felüdülést. Vannak, akik a strandot, és vannak, akik a „vadvizet” választják. Szegeden az egyik kedvelt hely a Felső-Tisza-parton lévő szabadstrand, a Fóka.

Szegeden a Tiszát kedvelő fürdőzni vágyók egyik legkedveltebb helye a Fóka. Ők a hagyományos strandok helyett szívesebben hűsölnék a korlátlan szabadságot nyújtó folyóparton. Az ingyenes fürdőhelyek felszereltsége természetesen nem hasonlítható össze a hivatalos strandokéval.

A délelőtti órákban főleg olyan diákok keresik fel a Tisza ezen részét, akik a vizsgákra készülve barnulni is szeretnének.

– Kellemesebb a parton tanulni, mint a negyedik emeleti albrétben – mondta *Szabó Tünde*, aki második vizsgaidőszakát „vészeli” át az egykori homoklerakó helyen.

Hétköznap délutánonként kétszáz-háromszáz látogató is megfordul a parton, de ez a szám a szabadnapokon megháromszorozódik, megnégyesre nő. A törzsközlőség főként nagycsaládok és fiatalok, főleg a környező lakótelepekről sétálnak a víz mellé.

– Szívesen pihenem ki a napi fáradalmakat itt, és a gyerekeim is szívesen tartanak velem. Az is a Fóka mellett szól, hogy gyorsabban eljutunk ide, mint az újszegedi fürdőkbe – mondta *Goda Zoltán* villanyszerelő, aki gyakran látogat a folyó partjára.

A gyerekek számára strandolás elengedhetetlen kelléke a fagyí és a bambi, de a felnőttek is pótolhatják az elveszített folyadék mennyiséget. Mindezt három vendéglátónál is megtehetik, átlagosnak mondható árak mellett. A parton kiváló látnisziplya várja a mozogni vágyókat.

Ha esetleg valaki bajba kerül az örvényekben bővelkedő Tiszában, leginkább csak társaiban bízhat, esetleg a jó szerencsében.

TAMÁS ÁKOS

Fennakadás a munkaszüneti nap miatt

Tumultus a nagybanin

Ünnepi dugó Kiskundorozsmán, a Kettőshatári úton.

Fotó: Schmidt Andrea

Kiseb dugót okozott a pünkösdi a kiskundorozsmai nagybanin piacon, mert a korán kelő árusokat és vevőket is csak kora délután kezdték beengedni a piacra. Emiatt kereskedő és ott lakó egyaránt zúgolódott.

– Dél óta várakozunk itt, de csak most, délután négykor mozdult meg a sor. Nem értjük, hogy miért – mondta egy dühös mórakalmi kereskedő, aki a Negyvennyolcas utca végén várakozott jól megrakott autójával.

Pedig, ha a naptárra pillant, akkor rájöhetett volna, miért alakult ki a tumultus. Pünkösdhétfő ünnepnap, ezért a nagybanin piacnak zárva kell lennie.

Elméletileg. Papíron, az ünnepi nyitva tartást hirdető plakátokon azonban este hattól nyitva volt a nagy parkoló. Gyakorlatban viszont délután háromtól engedték be az autókat.

– Klasszikus huszonkettes csapdaja a mostani helyzet – felelte *Szilasi László*, a dorozsmai piac vezetője. – Nem lenne sza-

bad kinyitnom, mert megbüntet a munkavédelmi felügyelőség. Délután háromtól mégis folyamatosan engedjük be az autókat. Hiába írtuk ki, hogy csak délután hatkor nyitunk ki, az árusok már reggel hétre ide jöttek. Ez a piac természete.

A lakókat ettől függetlenül zavarja a dugó és a benzingöz. – Élni szeretnénk, de itt nem lehet – válaszolta *Patik Zoltán*, dorozsmai lakos. – Nemcsak pünkösdkor van ez, hanem minden hétvégén. Ha szerencsénk van, este

hét-nyolc órára talán megszűnik a dugó. Az új parkoló felépítésével az önkormányzat szerint állítólag rendeződtek a dolgok. A gyakorlat azonban nem ezt mutatja.

Közben a kocsisor araszolgtatva bár, de bejutott a parkolóba. A pünkösdi okozta plusztumultust nem várta meg mindenki, nem egy esetben a padkán vagy egy-egy mellékutcában cserélt gazdát egy félplatónyi újkrumpli vagy néhány zsák paprika.

G. SZ. L.

Szűk körben gyászolnak

A makói termálfürdőben vízbe fulladt négyéves Béla családja kiadott egy sajtóközleményt, amely szerint szűk körben, a nyilvánosságot teljesen kizárva kívánják megtartani a gyászszertartást, és a jövőben az esetről semmilyen formában nem akarnak nyilatkozni.

HÍREK

OPERAVIZSGA

A Szegedi Nemzeti Színház zenekara közreműködésével, Oberfrank Péter vezényletével rendezik meg ma este 7 órától a nagyszínházban a Szegedi Tudományegyetem Konzervatóriuma magánének szakos hallgatóinak vizsgakoncertjét. A műsorban szanzonek, musicalek, operarészletek csendülnek fel.

SPORTNAP

A rehabilitációs és gondozási tevékenységet folytató Halácsi Kft. majorjában sportnapot rendeztek a megváltozott munkaképességű dolgozóknak. Az eseményen a meghívott sorstársakkal együtt mintegy nyolcvan vettek részt. Halácsi Gábor ügyvezető igazgató megnyitója után Nógrádi Zoltán országgyűlési képviselő, Mórakalmi polgármestere mondott köszöntőt, a barátságáról, összetartozásról beszélt.

Ötven éve vették át érettségi bizonyítványukat

Gépésznosztalgia a Déríben

Fél évszázada érettségizett diákok randevúztak vasárnap a szegedi Déri Miksa Gépipari és Erőszakos Ipari Szakközépiskolában. Az 1953-ban végzett 128 diákból mintegy hetvenen idézték fel emlékeiket.

„Olyan ismerős vagy, ugyan, mondd már a neved!” Ilyen és ehhez hasonló mondatok ismétlődtek vasárnap délelőtt a szegedi Déri Miksa szakközépiskolában. Nem véletlenül, hiszen az ötvenéves érettségi találkozóra érkezett öregdiákok között akadt olyan, nem is kevés, aki évtizedek után látta újra egykori tanulóitársát. Nem csoda hát, hogy jó néhány szemben könnyecsek is megcsillantak, amikor az 1953-ban végzett 128 diákból mintegy hetvenen hallgatták a Déri igazgatójának, szavait. *Lakatos Ferenc* kijelentette: a mai dériseknek kötelező feladatuk, hogy méltóak legyenek azokhoz a hagyományokhoz, amelyek megteremtésében oly nagy szerepet játszottak a fél évszázaddal ezelőtt végzett diákok is!

– Nagyszerű iskola volt a miénk, olyan tanárok oktattak minket, akiknek nevét hallva, még ma is vigyázba vágom magam – idézte fel emlékeit *Vágyon Mihály*, ki Székesszékhelyéről érkezett Szegedre, hogy megszűrthassa volt osztálytársai kezét.

– Harcoltak értünk, szegedi gépészekért akkorigiban a munkahelyek, mert tudták, az itt végzetek mind remek szakemberek – mondta *Ruzicska*

László. Az ő életútja ugyan nagy kanyart vett, jogi diplomát szerzett, majd 1980 és 1986 között a szegedi Csillag börtön parancsnokaként irányította az ország egyik leghíresebb fegyintézetét, de – mint mondta – a gépiparban szerzett szép emlékeket soha nem feledheti.

*Fábián Ferenc*től, a találkozó főszervezőjétől egy kis sulitörténeti áttekintést is kaptunk. Így tudtuk meg, hogy az ötven éve végzett osztály tagjai még a 12. Ipari Gimnázium vas-, fém- és gépipari tagozatára iratkoztak be. Másodikosként már a 17. Számú Általános Gépészeti Technikumba jártak. Harmadikos korukban a 17. Számú Kohó- és Gépipari Technikum padjait koptatták, végül a 17. Számú Gépipari Technikum erőmű-gépészeti és villamosgépártó tagozatán érettségizhettek úgy, hogy mindvégig az 1896-ban épült iskolában jelezte számukra a szünet végét a csengő. A Kálvária téri tanintézet egyébként 1955-ben vette fel Déri Miksa nevét.

– A mai diákok is kiválóan tanulnak, az ország 483 szakközépiskolája közül a Déri a 25. rangsorban – emelte ki beszédében *Lakatos Ferenc* igazgató.

– Csak úgy szeressék diákjai ezt az iskolát, ahogy mi szeretjük, akkor megtalálják helyüket az életben – súgta oda szomszédjának egy úr, s e szavakat hallva többen is helyeslően bólogattak.

BÁTYI ZOLTÁN

Találkoztak a régi diákok. Volt miről beszélgetniük.

Fotó: Gyenes Kálmán

Mészáros Rezső új könyve

Kibertér címmel jelent meg Mészáros Rezső professzornak, a Szegedi Tudományegyetem rektorának új könyve.

A gazdaságtörténeti témáktól induló kutató, aki az elmúlt évtizedekben a társadalomföldrajz témakörében közölt fontos munkákat s a földrajzi tér problémái és kapcsolatrendszere foglalkoztatták, e művében az utóbbi évek új jelenségeit tekintette át. Az internettel ugyanis újfajta tér és új térélmény született: a virtuális tér, a kibertér és új tudományterület, a virtuális földrajz.

A manapság sokat emlegetett „információs tár-

sadalom”, „kibertársadalom”, „digitális kor” stb. hátterét, és a virtuális tér okozta globális hatásokat vizsgálja a könyv. A kibertér hatása a társadalomra, az egyénre és a politikára; a kibertér és a gazdaság összefüggései, különös tekintettel a kereskedelem globalizációjára és az irodai és távmunkára: ezek a főbb vizsgálati szempontjai a kötetnek, az utolsó fejezetben pedig a virtuális térnek a városra, a várostervezésre, a városi közösségek formálódására gyakorolt hatását elemzi a szerző, akit mindvégig az foglalkoztat: az informatika fejlődésének eredményeként „létrejött” kibertér belépésével hogyan fog megváltozni a „régi” világ.